

salt peanuts*

(<http://salt-peanuts.eu/>)

Find in salt peanuts*

Search sp*

Home ■ (<http://salt-peanuts.eu/>)

Why salt peanuts*? ■ (<http://salt-peanuts.eu/why-salt-peanuts/>)

Contact salt peanuts* ■ (<http://salt-peanuts.eu/kontakt/>)

Advertize on salt peanuts* ■ (<http://salt-peanuts.eu/annonsering/>)

På skive

PAUL STEINBECK

«Message To Our Folks»

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ISBN-13:978-0-226-37596-0

Et av de mest kreative og spennende jazzensemblene isiden 60-tallet, er utvilsomt Art Ensemble Of Chicago. «Message To Our Folks» er skrevet av Paul Steinbeck, som er assisterende professor i musikk ved universitetet i Washington.

Boken forteller historien om Art Ensemble Of Chicago (AEC), fra deres spede begynnelse, da saksofonisten Joseph Jarman traff bassisten Malachi Favors møttes sør i Chicago, og hvordan de senere traff Roscoe Mitchell i Chicago. Det hele skjedde i forbindelse med oppstarten av organisasjonen the Association for the Advancement of Creative Musicians (AACM), en organisasjon som skulle samle sorte musikere i Chicago og sørge for at de fikk sine rettigheter når det gjaldt konserter. Etter en stund kom Lester Bowie til byen fra St. Louis, og ble en viktig stemme i organisasjonen, en organisasjon som samlet en rekke av de fremste, moderne jazzmusikerne fra byen og området. Senere dro Art Ensemble i sin da værende form, med Jarman, Mitchell og Bowie til Paris og startet det de kalte Art Ensemble Of Paris. Her dukket også trommeslageren Don Moye opp, og Art Ensemble var fullkomment.

«Message To Our Folks» er delt inn i ni hovedkapitler pluss en konklusjon. Tre av kapitlene er viet til detaljerte analyser av tre av de mer enn femti utgivelsene fra Art Ensembles katalog: «A Jackson In Your House» (BYG Actuel, 1969), «Live at Mandell Hall» (Delmark Records, 1972) og «Live from the Jazz Showcase» (en konsertvideo innspilt i 1981, og utgitt av Rhapsody Films i 1990). Disse opptakene er tilgjengelige på Steinbecks nettsted (<http://paulsteinbeck.com/av>) (<http://paulsteinbeck.com/av>)), og er en fin tilnærming til boken, og som gjør det enkelt for leseren å få tilgang til disse opptakene hvis de ikke allerede har dem.

Boken inneholder et vell av informasjon og originale intervjuer. Det er lettlest, svært godt og grundig skrevet og lett å holde oversikten over.

Med utgangspunkt i grundig bakgrunnsinformasjon om de fem originale musikerne i AEC, Roscoe Mitchell, Joseph Jarman, Lester Bowie, Famoudou Don Moye, og Malachi Favors Maghostut, samt Association for the Advancement of Creative Musicians (AACM) som er et arnested for mange spennende jazzensembler, gjør Steinbeck en utmerket jobb med å kartlegge fødselen og utviklingen av Art Ensemble fra starten i Chicago via Paris og tilbake igjen til USA. Boken inneholder en omfattende «fotnote-samling» (det første kapittelet er på tjuedefem sider og inneholder ikke mindre enn to hundre og førti fotnoter.

Det er en gjennomgående og grundig diskusjon gjennom hele boken om viktigheten av den kollektive organisasjonen som medlemmene utviklet, og hvordan den endret seg over tid. Det er denne organisasjonen, demokratiseringen i beslutningsprosessene, samlingen av de musikalske ressursene og engasjementet for kollektivet som gjorde det mulig for Art Ensemble å jobbe og vokse i flere tiår. Til tross for denne kollektive tenkemåten ga musikerne aldri slipp på sine egne musikalske prosjekter. At den enkelte musiker fikk mulighet til å bli uttrykt gjennom musikken, kostymene, sminken, det teatraliske eller andre virkemidler, mens de fortsatt fungerer i bandet, var en stor del av hvorfor Art Ensemble holdt seg konstant kreative i så lang tid.

Kapitlene som tar for seg musikalske analyser er rike på detaljer. Gjennom transkripsjoner, diagrammer og svært detaljert nedtegning, overfører Steinbeck dybden og kreativiteten i flere av låtene Art Ensemble gjorde til stor kunst. Illustrasjonene i disse kapitlene er omfattende. Disse tre kapitlene alene, er nesten verdt prisen på boken alene.

Det er spennende lesing å følge utviklingen hos musikerne fra de fattige strøkene i Chicago, via Paris-oppholdet, hvor de også turnerte rundt om i Europa, og returen til USA. Forholdene de hadde til plateselskapene. Fra BYG Actuel i Paris og Delmark til ECM og japanske DIW, før de er endt opp på hos saksofonisten Henry Threadgill og det amerikanske selskapet PI Recordings.

Personlig synes jeg Pul Steinbeck har skrevet noe som nærmest kan regnes som en «bibel» om Art Ensemble Of Chicago. Vi får nære intervjuer og en grundig gjennomgang av historien til bandet, Association for the Advancement of Creative Musicians og jazzens kår i Chicago og Paris på 60- og 70-tallet, pluss hva som skjedde etter at Lester Bowie forlot denne verden den 8. november 1999 og Malachi Favors den 30. januar 2004.

I tillegg får vi en helt ok diskografi, ikke bare over Art Ensemble Of Chicago, men også over musikere som hadde kontakt med bandet og musikerne. Det eneste jeg savner, er at det ikke står noe om deres noe vågale prosjekt med å spille Edvard Griegs «Peer Gynt» under Moldejazz i 1990. Men det er kanskje en begivenhet musikerne vil legge lokk på, og som de helst ikke vil at skal gå inn i jazzhistorien.

Jan Granlie

24. mars 2018

Av Jan Granlie (<http://salt-peanuts.eu/author/jangranlie/>)